

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Io. Rvdolph. Engav Ivrivm D. & P.P.O. In Academia Ienensi
Elementa Ivris Criminalis Germanico-Carolini**

Engau, Johann Rudolph

Jenae, MDCCXLVIII.

VD18 12413879

Tit. XVII. De Defensione Qva Revs Probationem Criminis Destrvere Et
Confrontationem Avertere Contendit.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10011

§. CCVIII.

Actuarii est (1) iudicis *interrogationes*, Actuarii of-
(2) rei & cuiusque testis commissi *gestus*, ficium.
ac (3) utriusque partis *dicta*, uti prolata
sunt, notare.

§. CCIX.

Actu confrontationis ad finem perdu- Confron-
cto, uidendum: sit crimen confessus, an tationis ef-
in eo negando perstiterit reus? *Illo casu* fectus.
condemnatur, quum hæc confessio plus
ualeat, quam spontanea; *hoc* autem, ubi
dicta testium & indicia contra se mili-
tantia elidere nequit, se de crimine pur-
gare debet.

TIT. XVII.

DE

DEFENSIONE QVA REVS
PROBATIONEM CRIMI-
NIS DESTRVERE

ET

CONFRONTATIONEM AVERTE-
RE CONTENDIT.

§. CCX.

Reus, cui ex probatione criminis (Tit. Defensio-
XV.) & confrontatione (§. CCVI) num
non exiguum imminet periculum, ab
utraque se defendere potest (§. CXVII.),
docens, deficere causam legitimam, cur
pro-

probationi habeatur fides, aut detur locus confrontationi.

§. CCXI.

favor.

Defensio, qua neruus probationis frangitur, & innocentia rei demonstratur, admodum priuilegiata est. Iudex enim debet (1) eam cuiuslibet delicti reo concedere, immo (2) superhabita tam criminis confessione *r*), quam defensionis renuntiatione, si quam reus fecerit *s*), ex officio defensorem, quandoque tamen iuratum *t*), constituere *u*), (4) huiusque laborem ex ærario compensare publico, ubi reo est magna pecuniæ penuria (§. CXVII, 5.) *x*); (4) constituto defensori dare locum cum reo colloquendi & acta perlustrandi (§. CXLV.); (5) conceptam defensionis formulam actis inferre, licet terminus, quem statuit peremptorium, præterlapsus fuerit (§. CXVII, 4. CXLIV, 1.); (6) testibus delictum negantibus eandem, immo maiorem fidem habere quam adfirmantibus, nisi illi negatiuam loco aut tempore coarctauerint; (7) te.

r) C.C. art. 57. BRVN-
NEMANN *de proc. inquis.*
c. 8. m. 3. nr. 9.

s) THOENNIKER
aduoc. prud. in foro cri-
min. c. 4. nr. 19. seq.

Diff. LEYSER d. *de odio*
defens.

t) C. C. art. 88.

u) KRESS ad art. 47.

§. 3.

x) *Ib.* art. 47.

(7) testes secundum quid inhabiles tanquam defensionales admittere &c. y).

§. CCXII.

Defensor non eodem semper modo procedere potest. Aliter enim ei de *nullitate processus* conquerendum, aliter de *delictum*, aliter *crimen* negandum est z).

Quid defensori agendum sit,

§. CCXIII.

De *nullitate processus* conquerens, debet, si fieri potest, (1) fundamentum inquisitionis (§. LXXIII.) destruere, (2) excipere de delicto uix speciali inquisitione digno, de incompetencia iudicis (§. XLIV.), de defectu qualitaturn actuarii (§. XXXIII.), de absentia scabino- rum tempore, quo causa cognita est (§. XXXI, 4.), de illegitimo rei (§. CXXII. seq.) uel testium (§. CLXXIII.) examine, de callidis & spinosis quaestionibus, quibus testes turbati, de effatis testium non fideliter consignatis (§. CLXXV, 4.) a), de falso circa acta commisso &c.

ubi con- queritur de nullitate processus,

§. CCXIV.

Defensor delictum negaturus (1) ex- cipiat de *corpore delicti* deficiente, dubio & incerto, non rite inuestigato (§. LXXVI. seq.) &c. de deficiente hoc uel illo, quod

ubi deli- ctum, aut

Engau Ius Crimin. C c leges

y) THOENNIKER a) IDEM c. l. c. X. n. 8. c. l. c. XIII. nr. 10. GRANZ *defens. inquisit.*
z) IDEM c. l. n. 8. seq. c. 5. m. 2. lect. 3. art. 4.

leges ad essentiam delicti requirunt *b)*,
 contra (2) ubi de corpore delicti satis
 constat, in eo sit, ut uires probationis
 (§. CLXIV. CLXXVIII. seq.) contra reum
 susceptæ destruat (a) *testes* demonstrans
 inhabiles, inimicos, uel plane non uel
 non legitime iuratos *c)*, ex aliorum sen-
 sibus locutos, ex testimonio ferentes
 commodum *d)* &c. (b) *eorum dicta* ex
 iure, actis inquisitionalibus aut instru-
 mentis docens *e)* dubia, falsa, sine ratione
 prolata, reuocata &c. (c) *instrumenta*
 ostendens falsa, ab alio condita, sibi
 contraria, nihil certi inferentia *f)* &c.
 (d) unum *indicium*, post alterum negans
 esse proximum, legitimum, probatum &c.
 aut ubi hoc negare nequit, indicia for-
 tiora opponens iis. Denique (3) ex eo,
 quod reus (a) semper occasione & uiri-
 bus, quibus ad delictum, cuius accusatur,
 committendum opus est, destitutus
 fuerit, (b) tempore delicti commissi
 alibi degerit &c. illius probet innocen-
 tiam.

§. CCXV.

b) GRANZ c. l. c. 6. m.
 2. sect. 2. art. II.

c) THOENNIKER
 c. l. c. XIII. nr. 16.

d) GRANZ c. l. c. 5.
 m. 2. sect. 3. art. 5.

e) BOVRICIVS *ca-*
ptiuo s. enchir. defens. c.
 8. p. 171. seq.

f) HEIL *iud. & de-*
fens. c. 4. §. 41.

§. CCXV.

Defensor delictum concessurus, crimen ne-
 men uero negaturus, (1) præmissa *facti* gaturus est.
specie, quam claram & ingenuam sistere
 debet, (2) utatur illa regula iuris, qua
 omnis *presumptio doli* exclusiua dicitur;
 porro (3) demonstret defectum doli
 (a) probans, reum (a) uitam antea bene
 egisse g), nec (β) occupari affectu, qui
 ad committendum facinus, cuius postu-
 latur, impellere solet b), (γ) nihil lucri,
 plus tamen damni ex commisso delicto
 sperare potuisse, atque (δ) post illud pa-
 tratum, dormiuisse secure, nec (ε) fugam
 arripere uoluisse, sed in iudicio sponte
 comparuisse &c. (b) prætendens rei lubri-
 cam ætatem, furorem, summam ebrie-
 tatem i), summam iram, iustum dolo-
 rem k), altum somnum, coactam uolun-
 tatem l), ignorantiam normæ diiudican-
 di (lib. I. §. XXXV. seq.), pœnitentiam
 cum retractatione facti illiciti coniu-
 ctam m) &c.

§. CCXVI.

Præterea quilibet defensor caueat, (1) Cautiones
 ut defensionem præcipitet; (2) ut cauil-
 letur, defensoris.

C c 2

g) IDE. d. de usu atte-
stator, in defens. inquis.

i) IDEM c. l. c. 6. m.
2. sect. 2. art. 6.

b) GRANZ c. l. c. 2.
m. 4. sect. 1. nr. 136, seq.
148. seq.

k) ID. c. l. art. 4.

l) ID. c. l. art. 7. 8.

m) ID. c. l. art. 11.

letur, & negotium in dies differat; (3) ut a reo concessa neget; (4) ut, quæ probare nequit, adferat; (5) ut concipiat articulos defensionales, qui huc non pertinent; (6) ut producat testes, uel facti & innocentiae plane ignaros, uel reo aduersantes. Quodsi uero ipsum denuntiantem *n*), aut, qui ab huius stant partibus, testes producere satius esse putet, omnes de nouo iureiurando legitimo ad uerum dicendum adstringi petat.

§. CCXVII.

Defensio
pro auer-
tenda con-
frontatio-
ne.

A confrontatione se defensurus prober deficere causam legitimam, cur ea instituat (§. CCX.). Id quod probat, docens (a) delictum leue, nec speciali inquisitione dignum esse, (b) contra putatum reum nullam plane probationem criminis commissi militare, atque (c) testes, quibuscum committendus est, inhabiles, non iuratos &c. esse, & sic aliquid, neque probasse, neque committendo probare posse. Sic quoque (4) nobilis quo minus cum uilioris conditionis homine committatur, impedire potest *o*).

TIT.

n) THOENNIKER C.
l. c. X. nr. 6.

o) TABOR de con-
front. d. V, c. 1. §. 4. seq.

TIT. XVIII.

DE
PVRGATIONIBVS

speciatim
DE
MODO PVRGANDI PER ORDALIA.

§. CCXVIII.

Reus a crimine, cuius commissi indi-
ciis legitimis, quæ elidere nequit, ^{Reus olim se purgabat}
grauatus est, se purgare debet *p*). Id
quod faciebat olim, subeundo *ordalia*;
hodie uero illud facere debet, uel susti-
nendo *tormenta*, uel præstando *iusiuran-*
dum, prout scilicet femiplena, aut femi-
plena maior criminis probatio (Tit. XV.
seq.) non elisa (Tit. XVII.) contra eum
militat.

§. CCXIX.

Ordalia dicebantur iudicia Dei, quia ^{per ordalia,}
existimabant ueteres, deum ipsum quasi ^{speciatim}
ferre sententiam *q*). Hinc eum, cui
purgatio non cedebat bene, ac si crimen
confessus aut de eo conuictus esset, con-
demnabant.

Cc 3

§. CCXX.

p) L. Alam. XLIV. *q*) L. Burgund. XLIV.
LXXXIV. C. C. art. 6. Angl. XV.